

วันสำคัญทางศาสนา

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

วันสำคัญทางศาสนา

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

วันสำคัญทางศาสนา

ผู้จัดพิมพ์ กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
พิมพ์ครั้งที่ ๒
ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๓
จำนวนพิมพ์ ๒๐,๐๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

๑. นายสดี แดงเอียด	อธิบดีกรมการศาสนา
๒. นายภฤชศมฺพงษ์ ศิริ	รองอธิบดีกรมการศาสนา
๓. นายพิสิทธิ์ นิรัตติวงศกรณ	ผู้อำนวยการกองศาสนูปถัมภ์
๔. นางสาวภักศุภจิภรณ์ จิภิภพ	เลขาธิการกรมการศาสนา

รวบรวมเรียบเรียง

๑. นางศิริกาญจนา อิศรางกูร ณ อยุธยา	นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ
๒. นายชุมพล อนุกานนท์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๓. นางธิดิกานุญณ์ ธนศรีสุนีย์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๔. นายสมคิด ไพบูลย์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๕. นายประชา เขาวนวิวัฒนาพร	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ

คณะผู้ประสานงาน

๑. นางศรีนวล ลัภกิติโร	นักวิชาการศาสนาชำนาญการพิเศษ
๒. นายสำรวย นักการเรือน	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๓. นางสาววิภารัตน์ กอพยัคฆินทร์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๔. นางสาวอมรา ไหมพิมพ์	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๕. นางสาวรักชนก ชมาศิริ	นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
๖. นายชนะกิจ คชชี	นักวิชาการศาสนาปฏิบัติการ
๗. นางสาวภคภรณ์ อมรรัตน์	นักวิชาการศาสนาปฏิบัติการ
๘. นายธนพล พรหมสูงษ์	นักวิชาการศาสนาปฏิบัติการ
๙. นายยอดชาย แสงศิริ	นักวิชาการศาสนา
๑๐. นายวีระพงษ์ ฉัตรเวทิน	นักวิชาการศาสนา
๑๑. นายผดุงศักดิ์ กะรัตน์	นักวิชาการศาสนา
๑๒. นางสาวนภัสวรรณ เกตุสร้อย	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
๑๓. นายเกียรติพงษ์ สุทธการ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
๗๙ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐
โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๕๖๗ โทรสาร ๐-๒๕๗๙-๕๑๐๑
นายโชคดี ออสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

คำนำ

กรมการศาสนา ได้จัดพิมพ์หนังสือ วันสำคัญทางศาสนา ออกเผยแพร่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม ปรากฏว่าหนังสือดังกล่าว ได้รับความสนใจและเป็นประโยชน์ต่อศาสนิกชนของแต่ละศาสนา ในเรื่องวันสำคัญและพิธีกรรมทางศาสนา เป็นอย่างมากจึงทำให้หนังสือหมดลงอย่างรวดเร็ว

กรมการศาสนา พิจารณาเห็นว่าหนังสือดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้คนไทยมีความรัก ความสามัคคี มีความสมานฉันท์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกัน และกัน โดยไม่แบ่งแยกว่านับถือศาสนาใด และส่งเสริมให้ศาสนิกชนต่างศาสนาได้เรียนรู้ในหลักธรรม และพิธีกรรมของกันและกันได้เป็นอย่างดี อันจะเป็นการสร้างความเข้าใจและเคารพในวิถีชีวิตแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อเผยแพร่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “วันสำคัญทาง
ศาสนา” เล่มนี้ จะอำนวยความสะดวกอย่างไพศาล
แก่ศาสนิกชนของแต่ละศาสนาตลอดไป

(นายสด แดงเอียด)

อธิบดีกรมการศาสนา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
วันสำคัญทางศาสนาพุทธ	๑
วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม	๑๑
วันสำคัญทางศาสนาคริสต์	๒๕
นิกายโรมันคาทอลิก	๒๕
นิกายโปรเตสแตนต์	๓๕
วันสำคัญทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู	๔๑
วันสำคัญทางศาสนาซิกข์	๔๕

วันสำคัญทางศาสนาพุทธ

เรียบเรียงโดย เปรียญธรรมสมาคม

๑. วันมาฆบูชา

วันมาฆบูชา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ (หากตรงกับปีอธิกมาส คือปีที่มีเดือน ๘ สองหน วันมาฆบูชาจะเลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔)

คำว่า “มาฆบูชา” เป็นชื่อของพิธีบูชา และการทำบุญในพระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง ซึ่งปรารภการประชุมใหญ่ของพระสาวกที่เรียกว่า จาตุรงคสันนิบาต ในวันเพ็ญเดือน ๓ ณ วัดเวฬุวันมหาวิหาร ใกล้กรุงราชคฤห์

คำว่า จาตุรงคสันนิบาต แปลว่า การประชุมพระสาวก ซึ่งประกอบด้วยองค์สี่ หรือการประชุมพร้อมด้วยองค์สี่ ได้แก่

๑. พระสงฆ์ที่มาร่วมประชุมวันนั้น ล้วนเป็นเอหิภิกขุ คือได้รับอุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้า

๒. พระสงฆ์เหล่านั้นเป็นพระอรหันต์ผู้ได้อภิญญา ๖ ทั้งสิ้น

๓. พระสงฆ์ที่ประชุมวันนั้นมีจำนวนถึง ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมกันโดยมิได้นัดหมาย และพระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์

๔. วันนั้นเป็นวันเพ็ญเดือนมาฆะ พระจันทร์เต็มดวงบริบูรณ์

คำว่า โอวาทปาติโมกข์ แปลว่า โอวาทที่เป็นประธาน หรือคำสอนที่เป็นหลักใหญ่ เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา โดยย่อมี ๓ ประการ คือ

๑. การไม่ทำบาปทั้งปวง (ละชั่ว)
๒. การยังกุศลให้ถึงพร้อม (ทำความดี)
๓. การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว (ทำจิตใจบริสุทธิ์)

๒. วันวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖

คำว่า วิสาขบูชา ย่อมาจากคำว่า “วิสาขปุณณมีบูชา” แปลว่า การบูชาพระในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ ตรงกับวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ถ้าหากตรงกับปีอธิกมาส คือ ปีที่มีเดือน ๘ สองหน วันวิสาขบูชาจะเลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๗

ในวันวิสาขบูชา มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ๓ ประการ และจัดว่าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญ คือ

๑. เป็นวันประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะ ณ ลุมพินีวัน อยู่ระหว่างกรุงกบิลพัสดุ์กับกรุงเทวทหะ แคว้นสักกะ ตรงกับวันศุกร์ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ซึ่งต่อมาพระองค์ได้ออกบวชจนได้บรรจุนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงถือว่าเป็นวันเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าหรือวันพระพุทธ

๒. เป็นวันตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ณ มหาโพธิบัลลังก์ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชราฝั่งตะวันตก ตำบลอุรุเวลาเสนานิคมแคว้นมคธ ในตอนเช้ามีดของวันพุธขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีระกา ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี จึงถือว่าเป็นวันเกิดขึ้นของพระธรรมหรือวันพระธรรม

๓. เป็นวันปรินิพพานของพระพุทธเจ้า ณ ระหว่างต้นสาละ ๒ ต้น ในศาลวโนทยานของมัลลกษัตริย์ใกล้กรุงกุสินารา เมื่อวันอังคาร ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีมะเส็ง

สมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือว่าวันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญสากล (International of the Visaka Day)

๓. วันอาสาฬหบูชา

วันอาสาฬหบูชา ตรงกับวัน
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘

ความหมายของ “วันอาสาฬหบูชา” อาสาฬหบูชา ประกอบขึ้นจากคำ ๒ คำ คือ อาสาฬห (เดือน ๘ ทางจันทรคติ) กับบูชา (การบูชา) เมื่อรวมกันเข้าจึง แปลว่า การบูชาในเดือน ๘ หรือการบูชาเพื่อระลึกถึง เหตุการณ์สำคัญในเดือน ๘

ความสำคัญของวันอาสาฬหบูชา

๑. เป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนา (เทศนากัณฑ์แรก) คือ พระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

๒. เป็นวันเกิดพระอริยสงฆ์สาวกองค์แรก คือ ท่านอัญญาโกณฑัญญะ ผู้ได้ดวงตาเห็นธรรม เมื่อได้ สดับพระปฐมเทศนา

๓. เป็นวันเกิดพระสังฆรัตนะ ทำให้มีพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ครบทั้ง ๓ รัตนะ ในวันนี้

ข้อสังเกต

๑. วันมาฆบูชา ถือว่าเป็นวันพระธรรม

๒. วันวิสาขบูชา ถือว่าเป็นวันพระพุทธเจ้า

๓. วันอาสาฬหบูชา ถือว่าเป็นวันพระสงฆ์

๔. วันอัฐมีบูชา

วันอัฐมีบูชา ตรงกับวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๖

วันอัฐมีบูชา เป็นวันถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลังจากพระพุทธเจ้าทรงดับขันธปรินิพพานแล้ว ๘ วัน โดยนับจากวันที่พระองค์ปรินิพพาน

ข้อปฏิบัติของพุทธศาสนิกชนในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

๑. เมื่อถึงวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันอัฐมีบูชา เวียนมาถึงในตอนเช้า นอกจากจะมีการทำบุญตักบาตรตามปกติแล้ว สาธุชนจะรับอุโบสถศีล และฟังเทศน์ตามวัดที่ใกล้เคียงหรือวัดที่คุ้นเคย ในตอนค่านำรูป เทียน ดอกไม้ ไปประชุมพร้อมกันที่โบสถ์ หรือเจดีย์สถานแห่งใดแห่งหนึ่งเพื่อทำพิธีเวียนเทียน

๒. เมื่อพระสงฆ์ประชุมพร้อมแล้ว คฤหัสถ์ทั้งหลาย ยืนถือรูป เทียน ดอกไม้ ประนมมือ อยู่ถัดพระสงฆ์ออกไป เมื่อพระภิกษุที่เป็นประธานกล่าวนำ

คำบูชา ที่ประชุมทั้งหมดว่าตามพร้อม ๆ กัน เมื่อกล่าวคำบูชาเสร็จแล้ว พระสงฆ์ เดินนำหน้าเวียนขวารอบพระอุโบสถ หรือพระสถูปเจดีย์ ๓ รอบ ซึ่งเรียกว่า เวียนเทียน คฤหัสถ์เดินตามอย่างสงบ

๓. ขณะเวียนเทียนรอบแรกให้ระลึกถึงพระพุทธคุณ รอบที่ ๒ ระลึกถึงพระธรรมคุณ รอบที่ ๓ ระลึกถึงพระสังฆคุณ

๔. ข้อที่ควรทำเป็นพิเศษในวันนี้ ก็คือ ควรพิจารณาความหมายของการเวียนชั้ว ทำดี ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ให้เข้าใจชัดเจนลึกซึ้ง แล้วตั้งใจปฏิบัติได้ตามนั้น

๕. คณะสงฆ์ ทางราชการ ภาคเอกชน และพุทธศาสนิกชน ได้ร่วมกันจัดงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง และพุทธมณฑล ตลอดจนวัดต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักร

๕. วันเข้าพรรษา

ความหมาย วันเข้าพรรษา เป็นวันที่พระสงฆ์จะต้องเข้าจำพรรษา จะไปค้างแรมที่อื่น

ไม่ได้ คือต้องอยู่ประจำที่ตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน ตามพระวินัยบัญญัติ วันเข้าพรรษามี ๒ ระยะ คือ

๑. วันเข้าพรรษาแรก เริ่มตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ไปจนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑

๒. วันเข้าพรรษาหลัง เริ่มตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ ไปจนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (มีปฏิบัติน้อยมาก)

๖. วันออกพรรษา

ความหมาย วันออกพรรษา เป็นวันสิ้นสุดการอยู่จำพรรษา ของพระสงฆ์ตลอด ๓ เดือน ใน ฤดูฝนจนถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ พระสงฆ์จะทำ พิธีออกพรรษา ซึ่งเป็นสังฆกรรมอย่างหนึ่ง เรียกว่า วันมหาปวารณา โดยภิกษุทุกรูปจะกล่าวปวารณา คือ เปิดโอกาสให้ว่ากล่าวตักเตือนกันในเรื่อง ความประพฤติจะเป็นด้วยได้เห็นได้ฟังมา หรือระแวง สงสัยก็ตาม ให้ว่ากล่าวตักเตือนกันได้ วันนี้จึงเรียกว่า วันออกพรรษาหรือวันมหาปวารณา

๗. พิธีตักบาตรเทโว

พิธีตักบาตรเทโว คือ การทำบุญพิเศษในวันออกพรรษา พุทธศาสนิกชนนิยมไปตักบาตรที่วัดในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เรียกว่า “การตักบาตรเทโว” คือ เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หลังจากที่ทรงประทับจำพรรษาอยู่ตลอด ๓ เดือน เพื่อโปรดพุทธมารดา โดยเสด็จลงมาประตุเมืองสังกัสสะ

๘. วันธัมมัสสวนะ หรือวันพระ

วันธัมมัสสวนะ หรือวันพระ ในหนึ่งเดือนจะมี ๔ วัน คือ วันขึ้น ๘ ค่ำ หรือแรม ๘ ค่ำ และวันขึ้น ๑๕ ค่ำ หรือแรม ๑๕ ค่ำ (ถ้าเดือนขาดจะเป็นวันแรม ๑๔ ค่ำ)

กิจกรรมในวันนี้ชาวพุทธจะทำบุญตักบาตรรักษาอุโบสถศีล (รักษาศีล ๘ เป็นกรณีพิเศษ) ฟังเทศน์ เจริญจิตตภาวนา งดเว้นอบายมุขตามสมควรแก่อุปนิสัย

๙. วันขึ้นปีใหม่

ในอดีตไทยเราเคยกำหนดวันขึ้นปีใหม่ เป็นวันแรม ๑ ค่ำ เดือนอ้าย (เดือน ๑) บ้าง ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๕ บ้าง วันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑๓ เมษายน (วันสงกรานต์)

ต่อมาทางราชการโดยคณะรัฐบาลของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ โดยให้ใช้วันที่ ๑ มกราคม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นมาให้เป็นวันขึ้นปีใหม่ และใช้เรื่อยมาจนทุกวันนี้

กิจกรรมที่ชาวพุทธพึงกระทำคือ ทำบุญ ตักบาตร รักษาศีล ฟังธรรม ปล่อยนก ปล่อยปลา เป็นต้น

๑๐. วันสงกรานต์

วันสงกรานต์ ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาแต่โบราณ และในช่วงวันที่ ๑๓-๑๔-๑๕ เมษายน ทางราชการหยุด ๓ วัน ถือว่าเป็นวันครอบครัว ต่อมาทางราชการได้กำหนดเอาวันที่ ๑ มกราคมของทุกปี เป็นวันขึ้นปีใหม่ ตั้งแต่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๔

กิจกรรมที่ชาวพุทธปฏิบัติ คือ การทำบุญ ตักบาตร รักษาศีล เจริญจิตตภาวนา มีพิธีสงฆ์น้ำพระ รตน้ำดำหัว เล่นน้ำสงกรานต์ ปล่อยนก ปล่อยปลา เป็นต้น

๑๑. วันสารทไทย

วันสารทไทย ตรงกับวันแรม
๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

วันสารทไทย เป็นการทำบุญ

กลางปีของไทย เป็นเวลาระหว่างพืชพันธุ์ผลไม้กำลัง
อุดมสมบูรณ์ จึงเป็นที่น่าปีติยินดี นารีธรรม์ ปัจจุบัน
เป็นการทำบุญ ตักบาตร เพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่
บรรพบุรุษ คือ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ล่วงลับไปแล้ว
ด้วยอาหารคาวหวาน พร้อมทั้งกระยาสารท และ
กล้วยไข่ ทำบุญแล้ว ก็กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลแก่
บรรพชน ผู้ล่วงลับไปแล้ว

วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม

เรียบเรียงโดย สำนักจุฬาราชมนตรี

อิสลามได้บัญญัติหลักคำสอนไว้สอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติตนเป็นไปด้วยความสะดวกและเรียบง่าย โดยเริ่มต้นจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้สร้าง จนกระทั่งการปฏิบัติศาสนกิจ เพื่อการขัดเกลาจิตใจให้สะอาด มีศีลธรรม และสามารถครองตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอันหลากหลายได้อย่างสันติ

“อิสลาม” แปลว่า การยอมจำนน การปฏิบัติตาม และการนอบน้อมต่อ อัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกันนี้ พระองค์ได้แต่งตั้งมุฮัมมัด บุตร अबดุลลอฮ์ เป็นศาสนานำพามนุษย์สู่การให้ความเป็นเอகะแด่พระองค์ในการเป็นพระผู้อภิบาลและการเป็นพระเจ้า พร้อมทั้งยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ให้ถือปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของพระองค์

และออกห่างจากคำสั่งห้ามของ
พระองค์ และพิพากษาความ
ผิดตามที่พระองค์ได้ทรงกำหนด
โทษไว้ พร้อมทั้งยึดมั่นในจริยธรรม
อันสูงส่งแห่งอิสลาม โดยการปฏิบัติ
ศาสนกิจตามหลักการอิสลาม
๕ ประการ และหลักศรัทธาอีก
๖ ประการ เพื่อให้เกิด คุณธรรม
ในจิตสำนึกอันจะนำมาซึ่งการ
เกื้อกูลกันในสังคม

“มุสลิมหรือผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม” หมายถึง
ผู้ที่นอบน้อมยอมปฏิบัติตามพระบัญชาแห่งอัลลอฮ์
โดยสิ้นเชิง คำสอนอิสลามที่อัลลอฮ์ได้กำหนดแก่
มวลมนุษยชาติในโลกนี้ มิใช่เป็นคำสอนที่ถูกกำหนด
เฉพาะกลุ่มชนชาวอาหรับเท่านั้น เพียงแต่ที่ท่าน
ศานตามุฮัมมัด เป็นชาวอาหรับจึงเริ่มเผยแพร่อิสลาม
จากถิ่นที่อยู่ของท่านและได้ขยายออกสู่ดินแดนต่าง ๆ
ของโลก ศาสนาอิสลามมีจุดเริ่มต้นการเผยแพร่ใน
คาบสมุทรอาหรับและได้ขยายเข้าสู่ดินแดนต่าง ๆ
ของโลก รวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จาก

คาบสมุทรอาหรับผ่านเข้าสู่เปอร์เซีย และโดยพ่อค้า จากคาบสมุทรอาหรับและเปอร์เซียที่นำสินค้าเข้ามา ขายยังแหลมมลายู ได้แก่ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย รวมถึงตอนใต้ของประเทศไทย ด้วยอริยาศัยไมตรี ที่เป็นมิตร และมีความเคร่งครัดในบัญญัติแห่งอิสลาม ของบรรดาพ่อค้าเหล่านั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้คนที่คบค้า ด้วยเกิดความประทับใจและพอใจที่จะเข้ารับนับถือ ศาสนาอิสลาม ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ อิสลาม ได้ขยายเข้าสู่ภาคกลางและภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย โดยการอพยพและย้ายถิ่นฐานของมุสลิม นอกจากนี้ ยังมีมุสลิมชาวต่างชาติที่ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในดิน แดนของไทยด้วย เช่น ชาวเปอร์เซีย เป็นต้น

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาอิหม่ามต่อหลัก ๖ ประการ คือ

๑. ต้องศรัทธาว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้า โดยกล่าว ยืนยันด้วยลิ้น เชื่อมั่นด้วยหัวใจ และแสดงออกถึงการ ศรัทธาด้วยการปฏิบัติความดี และละเว้นความชั่ว ตามคำสั่งของอัลลอฮ์ และโอวาทท่านศาสดามุฮัมมัด

๒. ต้องศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะห์ (เทวดา) บ่าวของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงสร้างพวกเขาจากรัศมี

พวกเขาไม่กิน ไม่ดื่ม ไม่หลับ
ไม่นอน ไม่มีบุตร และจะปฏิบัติ
ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาใช้

๓. **ต้องศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์** ที่ถูกกล่าวไว้ในกุรอาน อาทิ เตาเรอต อินญีล (ไบเบิล) และอัลกุรอาน เป็นต้น อัลลอฮ์เป็นผู้ประทานคัมภีร์เหล่านั้นมายังศาสนทูตของพระองค์เพื่อนำไปสั่งสอนแก่ประชาชาติของเขา และอัลกุรอานเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านศาสดามุฮัมมัดเพื่อเป็นธรรมนูญชีวิตแก่มวลมนุษยชาติ

๔. **ต้องศรัทธาต่อบรรดานบีและร่อซูล** อัลลอฮ์ได้ส่งร่อซูล (ศาสดานทูต) มาเพื่อเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ บรรดาร่อซูลทั้งหลายจะทำหน้าที่ตามที่ได้รับบัญชาโดยครบถ้วน ไม่มีการปิดบังใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวนนบี และร่อซูลที่ปรากฏในอัลกุรอานมีทั้งหมด ๒๕ ท่าน ได้แก่

๑. อาดัม	๒. อีดริส	๓. นูห์ (โนอา)
๔. ฮูด	๕. ซอและห์	
๖. อิบรอฮีม (อิบราฮาม)	๗. ลูฏ	

๘. อิสมาอีล	๙. อิสฮาก	๑๐. ยะฮ์ญูบ
๑๑. ยูซุฟ	๑๒. อัยยูบ	๑๓. ซุอัยบ์
๑๔. มุซา (โมเสส)	๑๕. ฮารูน	๑๖. ซุลกีฟลี
๑๗. ดาอูด	๑๘. สุลัยมาน	๑๙. อิลยาส
๒๐. อัลยะซะอ์	๒๑. ยูनुส	๒๒. ซาการียา
๒๓. ยะห์ยา	๒๔. อีซา (เยซู)	๒๕. มุฮัมมัด

บรรดานบี (ศาสดา) และร่อซูล (ศาสนทูต) มีคุณลักษณะ ๔ ประการ ดังนี้

๑. มีสัจจะ	๒. มีความซื่อสัตย์
๓. ทำการประกาศเผยแผร์	๔. มีไหวพริบปฏิภาณ

๕. ต้องศรัทธาต่อวันกียามะห์ มนุษย์ทุกคนจะต้องฟื้นคืนชีพใหม่อีกครั้งหลังจากที่เขาได้ตายไปแล้ว เพื่ออัลลอฮ์จะทรงสอบสวน และพิพากษาการทำงานที่เขาได้ปฏิบัติในโลกนี้ พระองค์จะทรงสอบสวน และตัดสินพวกเขาด้วยความยุติธรรม ผู้ใดประกอบความดี เขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยความดีโดยให้ความผาสุกในสรวงสวรรค์ และผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาก็จะถูกลงโทษในนรก

๖. ต้องศรัทธาต่อกอฏอห์ และกอฎ์ร (กำหนดสภาวะทั้งดี และร้าย) เหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นอยู่ในความรอบรู้ และเป็นไปตามพระประสงค์แห่งอัลลอฮ์ หากว่าพระองค์ไม่ทรงประสงค์ เหตุการณ์นั้นก็จะไม่เกิดขึ้น แม้ว่ามนุษย์จะพยายามให้มันเกิดขึ้น

อิสลามได้บังคับใช้ให้มุสลิมปฏิบัติศาสนกิจ อันจะทำให้บุคคลสร้างเสริมและเพิ่มพูนความศรัทธา ภายในจิตใจ หลักการปฏิบัติศาสนกิจได้แก่ หลักอิสลาม มีทั้งหมด ๕ ประการ คือ

๑. ต้องกล่าวคำปฏิญาณว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ มุฮัมมัดร่อซูลุลลอฮ์” ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์

ผู้ใดกล่าวคำปฏิญาณและยืนยันว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้า มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ถือว่าเขาได้เป็นมุสลิมแล้ว และเขามีหน้าที่ต้องปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลใช้ และละเว้นในสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลห้าม

๒. ต้องดำรงการละหมาดฟิรฎู (บังคับใช้ให้ปฏิบัติ) ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ๕ เวลา การละหมาดคือโครงสร้างหลักของศาสนาอิสลาม ได้แก่

๒.๑ ละหมาดคุด์รียะ เริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์คล้อยไปทางทิศตะวันตก จนกระทั่งเงาเท้าตัวเอง

๒.๒ ละหมาดอัศรียะ เริ่มตั้งแต่เงาเท้าตัวเองจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก

๒.๓ ละหมาดมัฆริบ เริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกจนกระทั่งหมดแสงแดง

๒.๔ ละหมาดอิชีซา เริ่มตั้งแต่หมดแสงแดงที่ขอบฟ้า จนกระทั่งแสงอรุณแท้จริงปรากฏขึ้น

๒.๕ ละหมาดซุบฮียะ เริ่มตั้งแต่แสงอรุณขึ้น จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น

๓. ต้องจ่ายซะกาต สำหรับผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ครบจำนวนและครบรอบปี โดยการจ่ายซะกาตมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ยากจนขัดสน และผู้มีสิทธิ์ในการรับซะกาตทั้ง ๘ จำพวก

๔. ต้องถือศีลอดในเดือน
รอมฎอน เพื่อปลุกฝังความอดทน
และความตึกวา (ยำเกรง) อัลลอฮ์
ให้มีอยู่ในจิตใจของมุสลิม

๕. ต้องประกอบพิธีฮัจญ์
ณ บัยตุลลอฮ์ แห่งนครมักกะห์ ราชอาณาจักร
ซาอุดีอาระเบียสำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทางไป
ได้ อันเป็นการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันของพี่น้องมุสลิม
ทั่วโลก

หลักคุณธรรมหรือเอียะห์ซาน คือ แสดงออก
ด้วยการขัดเกลาจิตใจให้ใสสะอาดผ่องแผ้วปราศจาก
ความโลภ โกรธ หลง และการมัวเมาในกิเลสตัณหา
มีจรรยา มารยาทเรียบร้อยงดงาม มีความสำนึกอยู่
เสมอว่า อัลลอฮ์ทรงตระหนักถึงสิ่งที่มีอยู่ในหัวใจของ
เขาและการกระทำของเขาไม่ว่าเขาจะอยู่ ณ ที่ใด ดังที่
ท่านศาสดามุฮัมมัดได้สอนไว้ ความว่า “คุณธรรม
คือ ท่านต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ประหนึ่งว่า
ท่านมองเห็นพระองค์ ถ้าท่านมองไม่เห็นพระองค์
แท้จริง พระองค์ทรงเห็นท่าน”

วันและเดือนที่สำคัญทางศาสนา
อิสลามกำหนดวันและเดือนโดยการดูดวงจันทร์
ทางจันทร์คติเป็นเกณฑ์
วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม

๑. วันอีดีลอัฎฮา

สิ่งที่ควรปฏิบัติในวันอีดี

๑. อาบน้ำ พรมน้ำหอม และใส่เสื้อผ้าที่ดีและสวยที่สุด
๒. รับประทานอาหารเล็กน้อย ก่อนออกไปละหมาดอีดีลฟิตรี
๓. ให้กล่าวสรรเสริญความเกรียงไกรแห่งอัลลอฮ์
๔. ให้ออกไปยังสถานที่ละหมาดทางหนึ่ง และเดินกลับอีกทางหนึ่ง
๕. ให้ละหมาดอีดีทั้งสองกลางแจ้ง
๖. ให้อวยพรและขอโทษซึ่งกันและกัน โดยกล่าวว่า “ตะก้อบบะลัลลอฮุ มินนาวะมินกุม”
๗. ให้มีการกิน การดื่ม และรื่นเริงได้ในกรอบของศาสนา

๒. วันตฺชริกหรือตฺชเรค

คือวันที่ ๑๑, ๑๒ และ ๑๓ ของเดือนชุลฮิจยะห์ เป็นช่วงวันที่ ๒, ๓ และ ๔ ของอีดีลอัฎฮา

๓. วันขึ้นศักราชใหม่อิสลาม

การกำหนดปีฮิจเราะห์ศักราช ท่านศาสดามุฮัมมัดได้อพยพไปถึง นครมะดีนะห์ในวันจันทร์ที่ ๑๒

เดือนร่อบิอุลเอาวัล ตรงกับวันที่ ๒๒ กันยายน ค.ศ. ๖๒๒ ขณะเดียวกันก็ได้มีการคัดเลือกให้เดือนมุฮัรรอหมเป็นเดือนแรกของศักราช โดยเหตุนี้จึงทำให้ปีฮิจเราะห์มีมาก่อนการอพยพของท่านศาสดามุฮัมมัดที่แท้จริงเป็นเวลา ๑ เดือน ๑๒ วัน

๔. วันอาชูรอฮ์

คือวันที่ ๑๐ ของเดือนมุฮัรรอม เป็นวันที่ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้ถือศีลอดและส่งเสริมให้มุสลิม

ปฏิบัติตาม และให้ถือศีลอดในวันที่ ๙ มุฮัรรอม อีกหนึ่งวัน

๕. วันเมอลิดนบี (วันคล้ายวันเกิดของท่านศาสดามุฮัมมัด)

คือวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนร่อปีอุลเอาวัล ตรงกับวันที่ ๒๐ เมษายน ค.ศ. ๕๗๑ (พ.ศ. ๑๑๑๔)

และท่านได้เสียชีวิตในวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนร่อปีอุลเอาวัล ฮ.ศ. ๑๑ ตรงกับวันที่ ๑๑ มิถุนายน ค.ศ. ๖๒๓ (พ.ศ. ๑๑๗๖) รวมอายุได้ ๖๓ ปี

๖. วันเม็ยะราจ

คือวันที่ ๒๗ ของเดือนร่อฎับ เป็นวันที่ท่านศาสดามุฮัมมัดได้เดินทางจากนครมักกะห์ไปยังมัสยิด

อัลอักซอ กรุงเยรูซาเล็ม ประเทศปาเลสไตน์ หลังจากนั้นได้ขึ้นยังฟ้าชั้นที่เจ็ด เพื่อรับโองการการละหมาด ๕ เวลา จากอัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอะลา

๗. วันอีดีลฟิตรี

ท่านศาสดามุฮัมมัดได้ส่งเสริมให้ล่าช้าในการละหมาดอีดีลฟิตรี (อีตเล็ก) เพื่อจะได้มีเวลาแจกจ่าย

ชะกาตฟิตเราะห์ก่อนละหมาด (จ่ายข้าวสารหรืออาหารพื้นเมืองแก่คนยากจนตามที่ศาสนากำหนด) ให้คนยากจน และให้ปฏิบัติตนเหมือนเช่นการปฏิบัติตนให้อีดีลอุฎฮาทุกประการ

๘. วันจันทร์และวันพฤหัสบดี

ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า “การงานจะถูกนำเสนอ ณ อัลลอฮ์ ในทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ดังนั้น ฉันจึงชอบที่จะให้การงานของฉันถูกนำเสนอ โดยที่ฉันถือศีลอด”

๙. วันศุกร์

ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า “ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาด โดยเขาอาบน้ำละหมาดอย่างดี แล้วไปละหมาดญุมะอะห์ (วันศุกร์) และฟังคุฏบะห์ (ธรรมกาถา) โดยสงบนิ่ง เขาจะได้รับการอภัยโทษระหว่างวันศุกร์นั้นและวันศุกร์ต่อไป และเพิ่มอีก ๓ วัน และผู้ใดที่ลูบคลำเม็ดหิน (ไม่สนใจฟังคุฏบะห์) แท้จริง เขาทำให้ผลบุญในการละหมาดวันศุกร์เป็นโมฆะ”

เดือนในปฏิทินอิสลามทั้ง ๑๒ เดือน ได้แก่

๑. มุฮัรรอม	๒. ซอฟัร
๓. รอปีอูลเอาวาล	๔. รอปีอูลอาคิร
๕. ญูมาตัลเอาวัล	๖. ญูมาตัลอาคิร
๗. รอญับ	๘. ซะอ์บาน
๙. รอฆอน	๑๐. เซาวาล
๑๑. ชุลเก๊าะดะห์	๑๒. ชุลฮิจยะห์

วันสำคัญทางศาสนาคริสต์

นิกายโรมันคาทอลิก ค.ศ. ๒๐๑๐

เรียบเรียงโดย สภาประมุขแห่งบาทหลวงโรมันคาทอลิก

วันที่ ๑ มกราคม สมโภชพระนางมารีย์ พระชนนี

พระเป็นเจ้า

- พระนางมารีย์ได้รับเกียรติเป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นทั้งพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้คาทอลิกจึงนับถือและให้เกียรติสูงส่งแก่พระนางมารีย์

วันที่ ๓ มกราคม สมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

- พระเยซูคริสตเจ้าแสดงองค์แก่หมู่บัณฑิต ซึ่งเป็นชาวต่างชาติต่างภาษา และต่างศาสนาพระองค์มิได้จำกัดการแสดงองค์ต่อคริสตชนแต่เพียงกลุ่มเดียว

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธรับเถ้า

- การคลุกตนกับเถ้า เป็นประเพณีการแสดงออกของชาวยิวถึงความสำนึกผิด กลับใจ และใช้โทษความผิดของตน คาทอลิกนำพิธีดังกล่าวมาปรับและลดรูปแบบเป็นการโรยเถ้าบนศีรษะ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการเตรียมตัวเข้าสู่เทศกาลมหาพรต (การพลีกายใช้โทษบาป) พร้อมกับเพื่อนคาทอลิกทั่วโลกเป็นเวลา ๔๐ วัน ก่อนสมโภชปัสกา

วันที่ ๑๙ มีนาคม สมโภชนักบุญยอแซฟ ภัสดาของพระนางพรหมจารีมารีย์

- นักบุญยอแซฟได้รับเกียรติเป็นสามีตามกฎหมายของพระนางมารีย์และเป็นบิดา (เลี้ยง) ของพระเยซูเจ้า ท่านจึงได้รับการเทิดเกียรติจากคาทอลิกเป็นอย่างมาก

วันที่ ๒๘ มีนาคม อาทิตย์มหาทรมาน (แห่ใบลาน)

- ๑ สัปดาห์ก่อนวันปีสกา คาทอลิก นำชีวิตช่วงสุดท้ายของพระเยซูเจ้า ที่เกิดขึ้นจริง มาทำการไตร่ตรอง และประยุกต์กับชีวิต โดยเริ่มด้วย ขบวนแห่ต้อนรับพระเยซูเจ้า ด้วยใบปาล์ม

วันที่ ๑ เมษายน พฤษภัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ระลึกถึง

- พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท
- เป็นวันระลึกถึงการรับประทาน อาหารมื้อค่ำครั้งสุดท้ายของ พระเยซูเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรง บันดาลให้ปังและเหล้าองุ่น (อาหารและเครื่องดื่มหลักใน สมัยนั้น) กลายเป็นพระกายและ พระโลหิตของพระองค์ ซึ่งเป็น อนุสรณ์ของการบูชาชีวิต (พระกายและพระโลหิต) เป็น การไถ่กู้มวลมนุษย

วันที่ ๒ เมษายน ศุภร์ศักดิ์สิทธิ์ ระลึกถึงพระเยซูเจ้า
ทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์บน
ไม้กางเขน

- เป็นวันระลึกถึงพระเยซูเจ้า
ผู้ได้ทรงสละชีวิตด้วยการ
สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ซึ่ง
เป็นสัญลักษณ์ของความรัก
สุดยอดที่พระเจ้าทรงมีต่อ
มวลมนุษย์

วันที่ ๓ เมษายน เสาร์ศักดิ์สิทธิ์ ระลึกถึงชัยชนะ
ที่ทำให้มนุษย์มีความหวังที่จะชนะ
อำนาจบาป ความมืด และความชั่ว
ทั้งหลาย

- คาทอลิกเชื่อว่า พระเยซูเจ้ามิได้
เป็นผู้แพ้ แต่ทรงพักผ่อนอยู่ใน
คูหา รอเวลาที่กลับคืนชีพ
พระองค์เป็นผู้ชนะ ทำให้มนุษย์มี
ความหวังที่จะชนะอำนาจบาป
ความมืด และความชั่วทั้งหลาย

วันที่ ๔ เมษายน สมโภชพระเยซูเจ้าทรงกลับคืน
พระชนมชีพ (วันปัสกา)

- พระเยซูคริสตเจ้าเป็นผู้ชนะอย่างแท้จริง อัลเลลูยา และมนุษย์ทุกคนก็มีส่วนในชัยชนะกับพระองค์ เหนือการทรมาณและความตาย อีกทั้งมั่นใจว่าชีวิตนิรันดรกับพระคริสตเจ้า คือคำตอบของชีวิต

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม สมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จ
ขึ้นสวรรค์

- เป็นวันไตร่ตรองและฉลองความหวังว่า คำตอบสุดท้ายที่มนุษย์พึงปรารถนา คือ การได้มีชีวิตอยู่กับพระบิดาเจ้าพร้อมกับพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นผู้นำเราเข้าสู่พระราชาชัยสวรรค์อันเป็นบ้านแท้ถาวร

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม สมโภชพระจิตเจ้า

- พระบิดาและพระเยซูเจ้าทรงส่งพระจิตเจ้ามาสู่สานุศิษย์และมวลมนุษย์ทุกคน เพื่อ دلใจให้เข้าถึงคำสอนของพระคริสตเจ้า และนำมวลมนุษย์ให้ต่อสู้อำนาจของจิตชั่วที่ยังทำงานอยู่ในโลกนี้

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม สมโภชพระตรีเอกภาพ

- คาทอลิกเชื่อว่า พระเจ้าประกอบด้วยสามพระบุคคลที่ทรงรักเป็นหนึ่งเดียว และมอบความเป็นพระบุคคลของพระองค์แก่กันสามพระบุคคลทรงสนิทสัมพันธ์เปี่ยมล้น จนกระทั่งได้ทรงแบ่งปันชีวิตของพระองค์ด้วยการสร้างให้มนุษย์มีภาพลักษณ์ของพระองค์ในตัวมนุษย์

วันที่ ๖ มิถุนายน

สมโภชพระวรกายและพระโลหิต
ของพระคริสตเจ้า

- พระวรกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า ภายใต้อุปการของปังและเหล้าองุ่นที่ได้รับการเสกในพิธีมิสซาบูชา เป็นอนุสรณ์แห่งพระทรมานและการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า

วันที่ ๒๗ มิถุนายน

สมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล
อัครสาวก

- นักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล เป็นอัครสาวกเสนาหลักของคาทอลิก ท่านทั้งสองเป็นผู้ก่อตั้งพระศาสนจักรที่กรุงโรม ชีวิตการอุทิศตนชั้นวีรกรรมของท่าน ทำทนายให้คาทอลิกเลียนแบบอย่างท่าน

วันที่ ๑๕ สิงหาคม สมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติ
ยกขึ้นสวรรค์

- พระนางมารีย์เป็นมนุษย์บุคคลแรกที่เพียบพร้อมด้วยความดีงาม จนกระทั่งได้มีส่วนร่วมในชัยชนะของพระเยซูเจ้าในระดับสูงสุดเหนือความตาย

วันที่ ๗ พฤศจิกายน สมโภชนักบุญทั้งหลาย

- นักบุญหรือผู้ศักดิ์สิทธิ์จำนวนมากที่ไม่ได้รับการประกาศเป็นทางการ แต่ท่านเหล่านั้นได้พยายามตอบสนองความรักที่พระเจ้าประทานแก่ท่าน ด้วยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งท่านได้บรรลुถึงพระเจ้า กลายเป็นนักบุญ ซึ่งคาทอลิกฉลองให้เกียรติท่านพร้อมกันในวันนี้

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน สมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่ง
สากลจักรวาล

- พระเยซูคริสตเจ้าเสด็จลงมาบน
โลกนี้ เพื่อนำสันติมาสู่มนุษยชาติ
พระองค์ทรงรวบรวมมนุษย์
และสิ่งสร้างทั้งหลายเพื่อนำขึ้น
ทูลเกล้าฯ ถวายแด่องค์พระบิดาเจ้า

วันที่ ๘ ธันวาคม สมโภชพระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธิ
นิรมล

- พระนางมารีย์ได้รับการทะนุถนอม
จากพระฤทธานุภาพของ
พระเจ้า ให้ปราศจากบาป
ทุกชนิด แม้กระทั่งบาปกำเนิด

วันที่ ๒๕ ธันวาคม สมโภชพระคริสตสมภพ

- พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และดูเหมือนอยู่ห่างไกล ได้เสด็จมารับเอาเนื้อหนังกลับกลายเป็นมนุษย์ ศักดิ์ศรีของมนุษย์ยิ่งใหญ่และสำคัญ จนกระทั่งพระเจ้าเสด็จมาเป็นหนึ่งเดียว และเป็นเพื่อนร่วมเดินทางบนโลกนี้กับมนุษย์

วันสำคัญคริสตศาสนา

นิกายโปรเตสแตนท์

เรียบเรียงโดย สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ความหมายของวันสำคัญคริสตศาสนา

นิกายโปรเตสแตนท์

วันอาทิตย์ทางตาล

พระเยซูทรงรับสั่งให้สาวกไป
เออลามาและประทับนั่งหลังลา
เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม ประชาชน
พากันเอาใบตาลมาปูตามทางที่
พระองค์เสด็จผ่าน ให้สัญลักษณ์ว่าความรอดของ
พระเจ้าไม่ใช่อาณาจักรแห่งโลกนี้ที่ใช้อาวุธประหัต
ประหารกัน พระองค์ประทับนั่งบนหลังลา ซึ่งเป็น
สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ เพื่อให้ประชากรได้ระลึกถึง
คำทำนายของผู้เผยพระวจนะ (เศคาริยาห์ บทที่ ๙
ข้อ ๙)

การเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูคริสต์
เป็นการแสดงตัวให้ชนชาติอิสราเอลได้ทราบถึง
การเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดตามคำทำนายของ
ผู้เผยพระวจนะ และพระกรณียกิจของพระเยซูคริสต์

ตลอดสัปดาห์ พระองค์ได้แสดงถึงน้ำพระทัยของ
พระเจ้าที่มีพระประสงค์ต่อเรา

การกำหนดวัน วันอาทิตย์ ๑ สัปดาห์ต้นวันคืน
พระชนม์ กำหนดให้เป็นวันอาทิตย์ทางสากล

วันศุกร์ประเสริฐ

ในตอนบ่ายของวันศุกร์
พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงที่บน
กางเขนด้วยความทุกข์ทรมานแล
สิ้นพระชนม์ชีพของพระองค์ เพื่อ
ทรงไถ่เราทั้งหลายให้พ้นจากความผิดบาปทั้งหมด

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่
เสด็จเข้ามาในโลก ทรงสภาพเป็นมนุษย์เช่นเรา
ทั้งหลาย และถูกทรมานจนถึงความตาย พระองค์
ยอมสละชีวิตของพระองค์เพื่อมนุษย์ที่มีความผิดบาป
พระองค์ทรงยอมให้ชีวิตที่บริสุทธิ์ของพระองค์เป็น
ค่าไถ่เราทั้งหลาย

การกำหนดวัน คือ วันศุกร์ก่อนวันคืนพระชนม์
กำหนดให้เป็นวันศุกร์ประเสริฐ

วันพระเยซูคริสต์ทรงคืนพระชนม์

ในวันอาทิตย์ตอนรุ่งอรุณ พระเยซูคริสต์ได้ฟื้นคืนพระชนม์ การฟื้นคืนชีพของพระเยซูคริสต์ แสดงถึงพระลักษณะของพระเจ้า ในพระองค์

คริสตชนเชื่อในพระเยซูคริสต์ทรงฟื้นจากความตาย พระองค์เป็นพระเจ้าแห่งองค์นิรันดร์ ที่เป็นความหวังของมนุษยชาติ “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” พระเยซูทรงฟื้นคืนชีพ ทรงมีชัยชนะเหนือความตาย วันนี้จึงเป็นวันที่สำคัญอย่างยิ่งของเหล่าคริสตศาสนิกชน

การกำหนดวัน ให้นับจากวันที่ ๒๑ มีนาคมของทุกปีเป็นหลัก และวันอาทิตย์แรกหลังวันเพ็ญ จะเป็นวันคืนพระชนม์ (คำนวณจากปฏิทินตามจันทรคติ)

วันพระวิญญูณบริสุทธิ์

วันพระวิญญูณบริสุทธิ์หรือวันเพนเตคอส คือ วันที่ ๕๐ นับตั้งแต่วันที่พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืน

พระชนม์ เป็นวันที่อัครสาวกและบรรดาผู้ติดตาม
พระองค์หลายชนชาติมาชุมนุมพร้อมกันประมาณ
สามพันคน ทุกคนสามารถพูดและสื่อสารกับคนอื่น ๆ
ด้วยภาษาพูดของตนเอง และสามารถร่วมสัจธรรม
ซึ่งกันและกัน ดังนั้น วันพระวิญญูณบริสุทธิ์จึงเป็น
วันที่คริสตจักรได้รับฤทธิ์เดชแห่งองค์พระวิญญูณ
บริสุทธิ์เป็นวันที่แสดงถึงว่าพระเจ้าได้ทรงทำงานโดย
ทางพระวิญญูณบริสุทธิ์กับคริสตจักรของพระองค์
ทั่วโลก

การกำหนดวัน ให้ถือเอาวันอาทิตย์ที่ ๕๐
โดยนับจากวันคืนพระชนม์เป็นวันแห่งพระวิญญูณ
บริสุทธิ์

วันมหาสนิทสากล

พิธีมหาสนิทเป็นพิธีสำคัญ
ของคริสตจักร โดยพระเยซูคริสต์
ทรงตั้งพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยการรับ
ประทานอาหารมื้อสุดท้ายร่วมกับ
อัครสาวกทั้ง ๑๒ คน ในคืนวันพฤหัสบดีก่อนที่
พระองค์จะถูกตรึง พระเยซูทรงใช้ขนมปังและน้ำองุ่น

เป็นสัญลักษณ์ของพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์ที่ทรงหักออกและหลังบนไม้กางเขนเพื่อชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากความผิดบาป

การกำหนดวัน ปัจจุบันคริสตจักรทั่วโลกจะประกอบพิธีมหาสนิทพร้อมกันในวันมหาสนิทสากลให้ถือเอาวันพฤหัสบดีของสัปดาห์แรกของเดือนตุลาคมเป็นวันมหาสนิทสากล

วันเริ่มเทศกาลรับเสด็จ

คริสตจักรต่าง ๆ ทั่วโลกจะร่วมกันเตรียมจิตใจของสมาชิกของตนให้พร้อมสำหรับวันที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรที่รักยิ่งของพระองค์เข้ามาในโลก ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เช่นเราทั้งหลาย

ดังนั้น เป็นโอกาสที่คริสตชนจะเตรียมใจรับการเสด็จมาขององค์พระเยซูคริสต์ นอกจากความปีติยินดี ความสนุกสนานแล้ว คริสตจักรจะเตรียมจิตใจของสมาชิกของตนให้พร้อมที่จะรับองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามาในจิตใจ ให้การเสด็จมาของ

พระองค์มีความหมายต่อชีวิตของแต่ละคน

การกำหนดวัน วันอาทิตย์สัปดาห์ที่สี่ ก่อนถึงวันคริสตสมภพ (บางครั้งตรงกับปลายเดือนพฤศจิกายนหรือต้นเดือนธันวาคม ทั้งนี้ให้นับวันอาทิตย์เป็นหลัก)

วันคริสตสมภพ

พระเจ้าทรงส่งพระบุตรอันเป็นที่รักยิ่งของพระองค์มาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากความผิดบาป นำมนุษย์ให้กลับไปมีสัมพันธภาพที่สมบูรณ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

วันบังเกิดของพระเยซูคริสต์ จึงเป็นวันที่คนทั่วโลก ร่วมกันแสดงความปีติยินดี

การกำหนดวัน วันที่ ๒๕ ธันวาคม จะไม่ตรงกับวันอาทิตย์ทุกปี คริสตชนทั่วโลกจึงนิยมฉลองคริสตสมภพในวันอาทิตย์แรกถัดจากวันที่ ๒๕ ธันวาคมของทุกปี

วันสำคัญทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

เรียบเรียงโดย สมาคมฮินดูสมาช

การจัดกิจกรรมของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ยึดตามปฏิทินโหราศาสตร์ ซึ่งจะมีวันสำคัญที่หลากหลายตลอดปี แต่ ณ ที่นี้จะขอนำเสนอเฉพาะวันที่สำคัญเป็นพิเศษ สำหรับศาสนิกชนพราหมณ์-ฮินดูทุกคน

๑. ทิปาวลี หรือทิวาลี

ตรงกับวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นเทศกาลที่เฉลิมฉลองการกลับมาเมืองอโยธยา

ของพระราม หลังจากทีปราบทศกัณฑ์แล้ว ในวันนี้ทุกบ้านเรือนจะจุดประทีปสว่างไสว มีการจุดประทัดเล่นกันอย่างสนุกสนาน ในช่วงเย็นจะมีการบูชาเทพเจ้า ๕ พระองค์ คือ พระแม่ลักษมี พระคณศ พระกัเวร พระแม่สุรัสวดี และพระอินทร์ แต่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเจ้าแม่ลักษมี เชื่อว่าเจ้าแม่ลักษมี ซึ่งเป็น

เจ้าแม่แห่งทรัพย์สินเงินทอง ความดีงามทั้งหลาย
จะมาเยือนทุกบ้าน ในคืนนี้ชาวพราหมณ์-ฮินดู
จึงเปิดไฟสว่างไสวทั้งคืนเพื่อต้อนรับพระองค์

๒. นวราตรี จัด ๒ ช่วง ใน ๑ ปี คือ

ช่วงที่ ๑ มีในวันขึ้น ๑ ค่ำ
เดือน ๕ ถึงขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๕

ช่วงที่ ๒ มีในวันขึ้น ๑ ค่ำ
เดือน ๑๑ ถึงขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๑๑

ชาวพราหมณ์-ฮินดูจะถือศีลกินเจและบูชา
พระแม่อุมา ซึ่งมี ๙ ปางด้วยกัน คือ

๑. ปางไศลบุตรี
๒. ปางพรหมจารีณี
๓. ปางจันทรมัณฑา
๔. ปางกุชามานทา
๕. ปางชกัณฑมาตา
๖. ปางกตยาณี
๗. ปางกาลราตรี
๘. ปางมหาเคารี
๙. ปางสิทธิทาตรี

ชาวพราหมณ์-ฮินดู เชื่อว่า “นวราตรี” เป็นช่วงเวลาแห่งการเติมพลังทั้งกายและใจ เพื่อที่จะใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าต่อไป

๓. ศรีกฤษณะชนมาอัฐมี

ตรงกับวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๙ เป็นการฉลองวันประสูติของพระกฤษณะอย่างมโหฬาร ในวันนี้ชาวพราหมณ์-ฮินดูที่เคร่งครัด จะอดอาหารตั้งแต่เช้า-เที่ยงคืนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความศรัทธาในพระองค์ เนื่องจากพระองค์ประสูติในคฤหาสน์ที่เที่ยงคืน ดังนั้น เมื่อบูชาองค์พระกฤษณะหลังเที่ยงคืนไปแล้วจึงจะรับประทานอาหาร

๔. ศิวะราตรี

ตรงกับวันแรม ๑๔ ค่ำ
เดือน ๓ ศิวะราตรี คือ ราตรีแห่ง
พระศิวะ หรือมหาศิวะราตรี
หรือราตรีอันยิ่งใหญ่แห่งพระศิวะ เป็นสัญลักษณ์
ของการอภิเษกสมรสของพระศิวะและนางปารวตี
ที่ชาวไทยรู้จักกันในนามของพระแม่อุมาหรือเจ้าแม่กาลี
การบูชานั้นจะมีตลอด ๒๔ ชั่วโมง เชื่อกันว่าผู้ที่บูชา
พระศิวะแล้ว จะได้คู่ที่ชีวิตที่ดีและมีความสุข
ความเจริญในชีวิต

วันสำคัญทางศาสนาซิกข์

เรียบเรียงโดย สมาคมศรีคุรุสิงห์สภา

๑. วันประสูติพระศาสดาคุรุโควินท์สิงห์ วันที่ ๕ มกราคม

ชาวซิกข์จะเฉลิมฉลองเป็นวันคล้ายวันประสูติของพระศาสดาคุรุโควินท์สิงห์ (พระศาสดาพระองค์ที่ ๑๐ แห่งศาสนาซิกข์) พระองค์ประสูติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๒๐๙ ณ เมืองปัตนาซาฮิบในแคว้นปีฮาร์ ประเทศอินเดีย

พระศาสดาคุรุโควินท์สิงห์
(พ.ศ. ๒๒๐๙-พ.ศ. ๒๒๕๗)

๒. วันที่ ๑๓-๑๔ เมษายน “วันวิสาขี”

เป็นวันที่พระศาสดาครูโควินท์สิงห์ทรงสถาปนาประชาคมซิกข์ (คาลซา) ในปี พ.ศ. ๒๒๔๒ เป็นครั้งแรก และได้ทรงประทานศาสนสัญลักษณ์ “๕ก” เป็นศาสนสัญลักษณ์ประจำกายของซิกข์ศาสนิกชน

ภาพแสดงการรับอมฤต

๓. วันที่ ๑๖ มิถุนายน

เป็นวันคล้ายวันสละชีพเพื่อพิทักษ์ธรรมของพระศาสดาครูอรยันเดว พระศาสดาพระองค์ที่ ๕ แห่งศาสนาซิกข์ในปี พ.ศ. ๒๑๔๙ และปีนี้ครบรอบ ๔๐๐ ปีของการรำลึกถึงวันนี้ ชาวซิกข์ในประเทศไทยและทั่วโลกจะมีการรำลึกเฉลิมฉลองเป็นการพิเศษ

ภาพแสดงการทรมานพระศาสดา

๔. วันที่ ๑ กันยายน

วันปฐมปรากฏของพระมหาคัมภีร์คิริคุรุครันถ์ซาฮิบ ซึ่งรวบรวมโดยพระศาสดา คุรุอรยันเดว ในปี พ.ศ. ๒๑๔๗ และได้ทรงอัญเชิญมาปรากฏในคิริฮัรมันดิรซาฮิบ เมืองอมฤตสระ

๕. วันที่ ๒๐ ตุลาคม

เป็นวันที่พระศาสดาคุรุโควินท์สิงห์ พระศาสดาพระองค์ที่สิบได้ทรงสถาปนาพระมหาคัมภีร์คิริคุรุครันถ์ซาฮิบเป็นพระศาสดานิรันดรกาลแห่งศาสนาซิกข์สืบทอดต่อจากพระองค์

๖. วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน

(ตรงกับวันขึ้นสิบห้าค่ำเดือนสิบสอง)

เป็นวันคล้ายวันประสูติของพระปฐมศาสดา
คุรุณานักเทพ เมื่อปี พ.ศ. ๒๐๑๒ ชาวซิกข์ในกรุงเทพฯ
จะเฉลิมฉลองวันนี้ตามรายละเอียดที่แนบ

พระศาสดาคุรุณานักเทพ

๗. วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน

เป็นวันรำลึกถึงการสละชีพของพระศาสดา
คุรุเตคบฮาตร์ (พระศาสดาพระองค์ที่ ๙ ของซิกข์)
เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งเสรีภาพในการนับถือและความ
เป็นธรรมสำหรับประชาชนทั้งมวลในประเทศอินเดีย

ภาพแสดงขณะที่บัณฑิตกัรปารามได้นำ
คณะตัวแทนชาวแคชเมียร์ประมาณ
๕๐๐ คน มาเข้าเฝ้าพระศาสดา
คุรุเตคบฮาตร์ที่เมืองอานันต์บุรฮาฮิบ

หมายเหตุ : ชาวซิกข์ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดจะเฉลิมฉลองวันสำคัญเหล่านี้ในศาสนสถานคุรุदวารา โดยมีการสวดภาวนาพระมหาคัมภีร์คีรีคุรุครันต์ซาฮิบอย่างต่อเนื่อง ๔๘ ชั่วโมง เวลาเช้าและค่ำมีการชุมนุมเจริญธรรมในคุรุดวารา ทุกเช้าและค่ำมีการเลี้ยงอาหารแก่ศาสนิกชนทุกศาสนาที่มาร่วมชุมนุมเจริญธรรม (ขับร้องสวดภาวนาสรรเสริญคุณพระผู้เป็นเจ้าและบรรยายพระธรรมโดยศาสนาจารย์)

